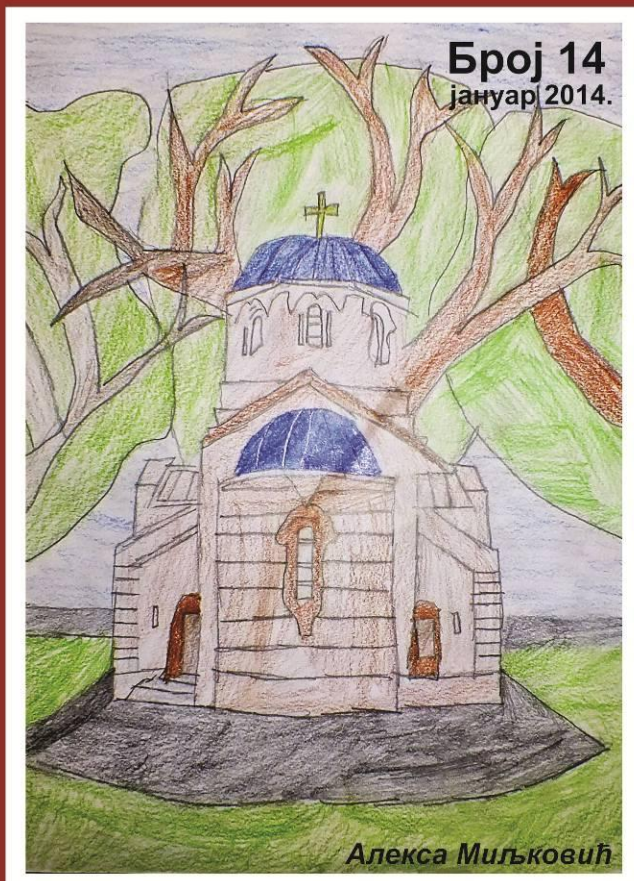

СА БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г.ЈОВАНА

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР" -ЈАГОДИНА

ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ

БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ

ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ

ОСНОВНА ШКОЛА "17. ОКТОБАР"

УЗ САГЛАСНОСТ КООРДИНАТОРА ЗА ВЕРОНАУКУ
НАМЕСНИШТВА БЕЛИЧКОГ ЕПАРХИЈЕ ШУМАДИЈСКЕ

ЈЕРЕЈА МИЛОМИРА ТОДОРОВИЋА

ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ

ВЕРОУЧИТЕЉ **БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ**

СТРУЧНИ КОНСУЛТАНТИ:

ПЕДАГОГ **МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ**

ПРОТОЂАКОН **НИНОСЛАВ ДИРАК**

ЛЕКТУРА ТЕКСТА

НАСТАВНИК СРПСКОГ ЈЕЗИКА

МАЈА АЛЕКСИЋ

АУТОРИ ТЕКСТОВА

УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ

ШТАМПА

ПАПТИР КОМЕРЦ - ЈАГОДИНА

ДАРОДАВАЦ ЧАСОПИСА

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ

ЈАГОДИНА

УВОДНА РЕЧ

Помаже Бог, драги ђаци,

Док се присећам оних дана када ми је вероучитељ Борис Милосављевић говорио о покретању једног часописа за децу, овог истог чији четрнаести број сада имате у рукама, питам се да ли је седам година, колико је прошло од тада, много или мало времена. И, верујте, немам одговор.

Ономе ко се окрене уназад увек изгледа да је време прошло к'о за трен... Ма, седам година је кратко, прође зачас!... Опет, ономе ко гледа у будућност све изгледа мало другачије... Ево, за седам година биће 2021. година, а како се то чини далеко!... Рекло би се читава вечност до тада...

Како год било, признајем да је необичан тај број - седам. У исто време и многозначан и леп. Рецимо...седам дана у недељи, седам светских чуда, седам светих тајни... Са седам година дете полази у школу, а то не може да буде случајно. Јер, седма година је, у ствари, неки први, мали праг зрелости. То значи да оно више није само дете, него је постало и - ђак.

Помислите само, неко дете које се тек родило у оно време када је изашао први број часописа *Растко*, ове године је већ довољно зрело да може да крене у школу. А она деца која су тада пошла у први разред, сада су већ осмаци - најстарији од свих ђака и ускоро завршавају основну школу и одлазе даље... А они ученици који су приредили тај први број, тадашњи новинари и сарадници часописа, сада већ студирају, ускоро завршавају факултете...

Колико се само тога променило за тих седам година!

А променио се и *Растко*. Постао је зрелији, чини ми се и мало озбиљнији него што је био на почетку. А опет, некако је остао и исти, оно што ће увек бити - важно место за све који су у њему могли прочитати први пут одштампану песму, причу,

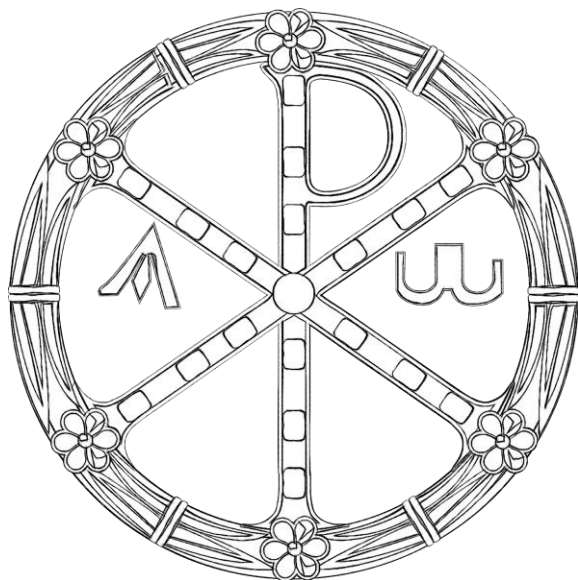
видети цртеж... Охрабрење за оне који су направили први интервју или истраживање... Часопис који се чита... и чува.

Размишљам о томе шта се тек може променити у наредних седам година. Ускоро ће се *Растко* читати на ноутбуку, таблету или телефону... или на неки начин који ми још не можемо ни да замислимо... Али, ипак, најлепша од свега ми је помисао да ће се за седам година већ рађати и деца оних истих некадашњих ђака, неки будући сарадници и новинари којима ће родитељи с поносом показивати своје старе штампане бројеве.

Желим вам, драги моји, да *Растко* смело закорачи у ново доба зрелости, али да у исто време остане оно што је одувек био и да такав увек дочекује нове ђаке, новинаре и сараднике.

Верни читалац вашег часописа и искрени поштовалац вашег труда,

*Асистент на Факултету
педагошких наука
Бранко Илић*

У СВЕТУ ПОСТОЈИ ЈЕДНО ЦАРСТВО

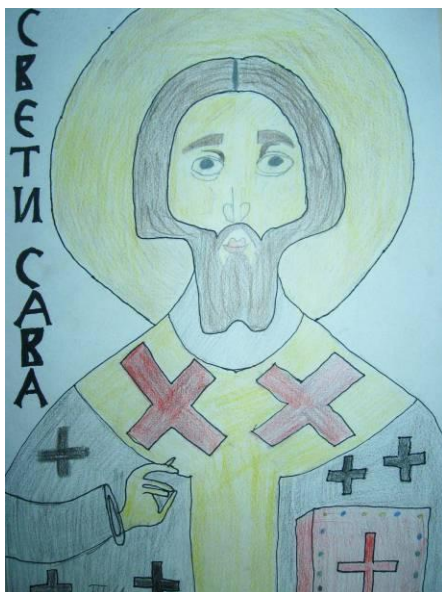
Свети Сава

Није хтео престо
Није хтео славу
Ал му круна сама
Тад дође на главу.

У његовој глави
Била је нада
Да учи народ
Да се лепо влада.

Ученици га славе
И Богу се моле
Боже наш драги,
Сачувај нам школе.

Лена Живановић 3-1

Драгагана Стевановић 3-1

Ђачки марш

Кад у школу кренеш ти,
Поред тебе марширају , ђаци сви.

Марширамо ми , марширај са нама ти,
Јер у школу иду сви ђаци весели.

Од клупе до табле, јер смо ђаци паметни,
На паметне ђаке поносни су сви.

Један, два, три, отворите књиге сви,
Учитељицу воле и слушају ђачићи.

Ја сам ја,
Ти си ти, марширамо сада сви,
Велики и мали, ђаци весељаци.
Вера и Нада Тодоровић

„Азбука” - Мина Миливојевић 1-3

Зима

Јесен је прошла, а зима дошла
Јуре санке низ брег, пао је први снег.

У дворишту весели Снешко се смеје,
а снег, веје, веје.

Деца се обукала у капутиће
И ваљају снег у ваљчиће.

Док напољу снег веје
Баку и деку топла пећ греје

Катарина Миљковић 4-1

Станковић Валентина 3-4

Зима

У великом , хладном , сребрном возу
Стигла је дуго очекивана зима
Свако од ње дарове
Прима и узима.

Зима је својим чарима обавила град
Радује јој се свако ко је млад,
Нико више не мисли на рад ,
Само се чека на забаву сад.

Зима је, зима сва бела и весела
Забаву, радост и срећу свима је донела.

Огњен Јаковљевић 3-5

Ива М. и Нађа З. 4-2

Новогодишња прича

Нова година стиже,
А поклони су нам све ближе и ближе.

Купујемо украсе да јелке китимо,
И зеке од чоколада да се заситимо.

Са неба је пало безброј пахуљица,
Завејана је сада цела улица

Грудве лете
на све стране,
Док то посматрају
птице са гране.

Вече је пало, само још мало,
Нова година стиже, све брже, све ближе.

Мила Ђорђевић 4-2

Леда Качаревић 2-4

Шта је љубав

Шта је то љубав: трн или цвет?
Немирно море ил' птица лет?
Звук виолине док тужно свира,
весела песма једног клавира?
Или је, можда, планинска река
мистична, хладна и далека?
Можда је поток миран и тих
раздраган цвркул славуја свих?
Одговор срце моје тражи,
немир би оно да ублажи.
Лакше би било када би знало
да љубав јесте од свега по мало.

Ања Пантић 5-4

Другарство

Другарство као звезда на небу сја,
погоди колико те волим ја.
Мени је у школи најбоље другарство иде,
па нека то сви на свету виде.
У другарству има и свађа,
свађају се деца старија и млађа.
Када се посвађам мене срце боли,
али знам да ме она ипак воли.
Када сам у свађи и све ми вене,
знам да она мисли на мене.
Када сам тужна,
и најлепша ливада ми је ружна.
Другарство је мирисан цвет
који улепшава мој свет.

Катарина Стојановић 4-4

Миона Сарић 4-1

Шта значи радост

Нека нико не буде у чуду,
Нека сви радосни буду,
Тај осећај се у срцу јави,
То је дар пријатељске љубави.

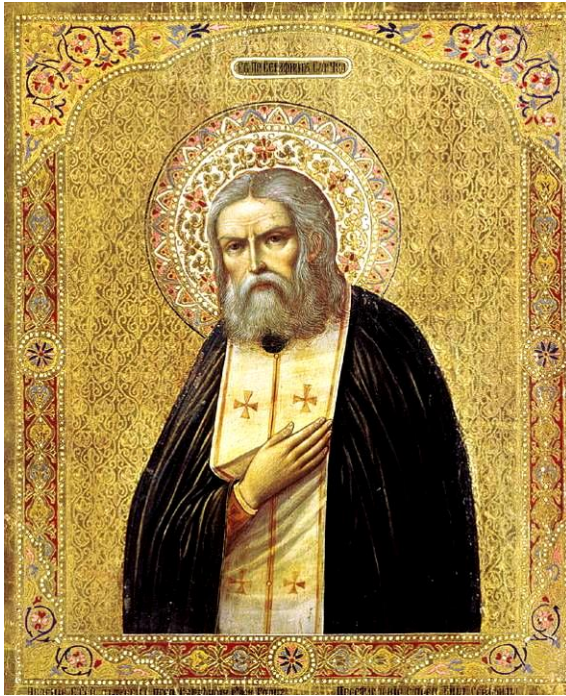
Када видим куће радости пуне,
Моје срце, љубав и весеље испуне.
Пронађи друга, да с њим радост делиш,
И себе и њега да развеселиш.

Јефимија Вукићевић 4-4

Анастасија Михајловић 4-2

КРАТКО МОЛИТВЕНО ПРАВИЛО СВ. СЕРАФИМА САРОВСКОГ

У име Оца, и Сина, и Светога Духа.Амин.

Господе Исусе Христе, Сине Божји, помилуј ме грешнога. . (три пута)

Господе Исусе Христе, Сине Божји, ради молитава Твоје пречисте Мајке и свих Светих, помилуј нас. Амин.

затим: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небесни, Утешитељу, Душе Истине, који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас. (три пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице. помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико. опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе, помилуј. (три пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

МОЛИТВА ГОСПОДЊА (три пута)

Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од нечастивога.

СИМВОЛ ВЕРЕ

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог.

И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, рођеног од Оца пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало;

Који је ради нас људи и ради нашег спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве и постао човек;

И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и погребен;

И Који је васкрсао у трећи дан као што је писано;

И Који се узнео на небеса и седи с десне стране Оца;

И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, и Његовом Царству неће бити краја.

И у Духа Светога, Господа, Животворнога, Који од Оца исходи, Који се заједно са Оцем и Сином поштује и слави, Који је говорио кроз пророке.

У једну, свету, саборну и апостолску Цркву.

Исповедам једно крштење за отпуштање грехова.

Чекам васкрсење мртвих.

И живот будућега века. Амин.

МОЛИТВА БОГОРОДИЦИ (три пута)

Богородице Дјево, радуј се Благодатна Маријо, Господ је с Тобом. Благословена си Ти међу женама, и благословен је Плод утробе Твоје, јер си родила Спаситеља душа наших.

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

„Молитва у храму” - Исидора Танасковић 2-4

Св. праведни Јоаким и Ана
22/9. септембар

Св. Јоаким беше син Варпафира, из колена Јудина, и потомак цара Давида. Ана беше ћерка свештеника Матана, из колена Левијева, као и првосвештеник Арон. Тај Матан имаше 3 кћери: Марију, Совију и Ану. Марија се удаде у Витлејем, и роди Саломију; Совија се удаде такође у Витлејем, и роди Јелисавету, мајку св. Јована Претече; а Ана се удаде у Назарет за Јоакима, и у старим данима својим роди пресвету Богородицу Марију. 50 година живљаху у браку Јоаким и Ана, и беху бесплодни. Живљаху богоугодно и тихо, и од свих прихода својих једну трећину само употребљаваху на себе, другу

раздаваху сиромасима а трећу жртвоваху храму. А беху имућни добро. Једном када под старост одоше у Јерусалим да принесу жртву Богу, укори их првосвештеник Исахар говорећи Јоакиму: „ниси достојан, да се из твојих руку прими дар, јер си бездетан". Тако и други, који имаху деце, гураху Јоакима позади себе као недостојна. То веома ожалости ове две старе душе, те с великом тугом вратише се дому своме. Тада обоје припадоше на молитву Богу, да и на њима учини чудо као некад на Авраму и Сари, и подари им једно чедо за утеху у старости. Бог им посла ангела свога, који им објави рођење „кћери преблагословене, којом ће се благословити сви народи на земљи, и кроз коју ће доћи спасење свету". И одмах Ана заче и у 9. месецу роди св. Деву Марију. Св. Јоаким поживе на земљи 80 а Ана 79 година, и преставише се Господу.

*Пролог
Светог Николаја Српског*

„Бог је Љубав“ - Јелена Јеловац 1-3

Прича о француској принцези - српској краљици Јелени Анжујској , жени српског краља Уроша I

Краљ Урош I, трећи син првог српског краља Стефана Првовенчаног, проширио је границе српске средњовековне државе на југ. Отворио је многе руднике, што је довело до развоја занатства и трговине и укупног економског напретка, а упоредо са тим дошло је и до развоја културе, што је за то време било веома значајно.

Али, значајан траг у развоју српке државе у XIII веку оставила је и једна жена. Краљ Урош није био ожењен ни грчком, ни бугарском принцезом као његова браћа. Син Венецијанке Ане Дондоло, за супругу је тражио жену са запада. Негде око 1250. године оженио Францускињом, Јеленом, чије тачно порекло није могуће дефинисати, али у повељама Карла I и Карла II називају је увек „драгом рођаком“. Јелена потиче из породице Анжујаца, владара Јужне Италије.

Према сведочењима архиепископа Данила II, који је краљицу лично познавао, Јелена је доживела дубоку старост, умрла је тек 1314. године. Била је поштована и омиљена једнако

и код католика и код православних. Родила је Урошу два сина: Драгутина и Милутина. Посебно се бринула за сигурност и обезбеђење пристојног живота радника на својим задужбинама од којих је најзначајнији манастир Градац (око 1270. године). Била је „прва српска учитељица“. Основала је неку врсту школе интернатског типа за сиромашне девојке, којима је приликом удаје давала мираз.

Јелена је својим животом и нама несхватљивим радом, успела да помири две оштре крајности: папство и Србију, што није полазило за руком папама, патријарсима, царевима и краљевима. Била је поштована од папа, али сигурно, једино и искрено окренута српском народу који је сматрала својим. Захваљујући заслугама за православну цркву, државу и културу Србије, Српска православна црква ју је уврстила међу светитеље.

О Јелени Анжујској и краљу Урошу постоји легенда која каже да је краљ Урош пред њен долазак наредио да се путем којим ће она допутовати, целом долином Ибра, од Краљева до Рашке, посаде све познате врсте јоргована. Долину јоргована окружује средњевековни град Маглич, из XIV века, са осам кула. Био је ово кавалерски потез без премца, чак и у краљевским круговима. Тај гест пажње одушевио је Јелену Анжујску.

Данас, у знак српско - француског пријатељства, сваког пролећа, у мају, када су јорговани у пуном цвату одржава се манифестација међународног карактера која носи назив „Долина јоргована“.

Вукан Лазич 8-3

Прва забележена верзија Светосавске химне

Српска православна црква почела је да обележава дан смрти Светог Саве, убрзо по упокојењу овог знаменитог Србина 1235.године, чија је многострука делатност непроцењива у формирању и опстајању српског националног бића.

„Свети Сава благосиља српчад” - Урош Предић

Обележавање школске славе посвећене Светом Сави новијег је датума. Гледајући српске земље у целини, први пут је Свети Сава обележен као слава у српској основној школи, у Земуну, 1812.године. Пишући о овом догађају, један од

најбољих српских књижевника , иначе по образовању професор историје, мудри Милош Црњански, у својој гласовитој књизи „Свети Сава“, објављеној 1934. године , истиче да је Савино дело код српског народа под туђинском влашћу „прерасло у легенду која је имала више снаге можда , него његов црквени рад за живота“, а његова прослава постала је „прослава национална, празник матерњег језика, словенске идеје, словенског јединства и наде у бољу будућност, нарочито у нашим крајевима изложеним културном насиљу западних народа, не мало бољих, као господари , од Турака“.

Што се тиче Кнежевине Србије, наредбом кнеза Милоша Обреновића из 1823. године, све школе у земљи биле су дужне да обележавају Савиндан, а немсништво његовог сина Михаила Обреновића је 1840. године то и законски регулисало. Том приликом је усвојена и пракса Светосавске прославе.

Незаобилазни пичетак сваке Светосавске академије је свечана песма у славу Светог Саве.

Иако су педантни историчари српске цркве за ову песму, иначе, најстарију химну у Срба, написали да је настала у 18.веку, први забележени запис Светосавске химне је из 1839.године. Ова прва записана верзија српске химне над химана, изведена је на Светог Саву, 1839.године, у Сегедину, од стране српских студената филозофије, у тамошњој српској цркви.

Заслуга за то припада сегединском проти и катихети, Павлу Стаматовићу . Сећање на ову свечаност оставио је и књижевни театролог Јован Ћорђевић, (иначе аутор текста за химну „Божије правде“), у сремско-карловачком листу „Бранково коло“ из 1898.године, где је и навео речи свечане песме која је том приликом изведена.

Текст ове верзије Светосавске химне , по сећању Јована Ћорђевића гласи:

**1. Ускликнимо с љубављу светитељу Сави
Српске цркве врховној светитељској глави
Тамо венци, тамо слава
Где нам српски пастир Сава,**

Појте му Срби песму и утројте.

2. Пуна јеси кошница, трудољубива Србијо,
Са свих страна сви Срби и ти љупки Среме,
К небу главе подигните,
Саву тамо угледајте
Саву српску славу пре престолом Творца.

3. Ој Србијо, рођена сестро Херцеговине
Ти сад баци мили извор на Савине Дворове
Там почетак српске славе,

.....
Фрушка гора краси се телом Кнеза Лазара

4.

.....
Вукашине вране ,
Царства српског враже,
Уроша ти уби а зла не избеже

5.

.....
Србијо устани и лице прохлади

6. Четири стотин и четрдесет девет лета
Ти у мраку почиваш и видиш света,
Чуј нам, Саво,
Архијерејска главо
И прослави Србију и сву Србадију

Први нотни запис Светосавске химне оставио нам је чувени српски композитор Корнелије Станковић, после Светосавске прославе, одржане у Бечу 1858.године. Станковић је само уобличио и дотерао песму, коју су српски ђаци давно ускликнули с љубављу Светитељу Сави.

*Професор историје,
Нинослав Станојловић*

Не пожели ништа што је туђе!

Седећи сама у соби дубоко сам се замислила о десет Божјих заповести. Како би било дивно да их сви поштују и да настане туге из срца људи.

Било је сунчано јутро, напољу се чуо понеки цвркулт птичица. Изнад орошених планина провиривало је сунце посматрајући пуста села. Отворила сам прозор и тек тада осетила брижан дашак ветра који ме је помиловао својим длановима и дочарао ми лепоту новог дана.

„Нојева барка“ - Сташа Хорватић 4-1

Као да ми је неко забио нож у душу и паклено побегао. Имала сам неки чудан осећај. Покушала сам да га занемарим, али безуспешно. Узела сам свој бицикл и кренула код бабе, не знајући шта се десило. На путу до ње све је било пусто. Стигла сам и позвонила. Баба ми је отворила и кренула да плаче на мом рамену. Збуњено сам је гледала и слушала. Испричала ми је

кроз плач да је нашу мезимицу Леу неко је украо. Те секунде у мојој души преливала су се различита осећања, туга, бес, али и мржња према крадљивцу малог лабрадора. Очито је било да су сви у бабином комшилуку причали о изгубљеном штенету. Мислила сам само на њу, о њеним кестењастим очицама и малој влажној њушци која се тресла у хладним јутарњим сатима.

Непоштовање десете Божје заповести погодило ме је у срце и направило велику рану на души која никада неће зарастати. Схватила сам колико би свет био срећнији и лепши када бисмо се сви владали по Божјим заповестима.

Дуња Шобот 6-3

„Нојева барка” - Милан Пантелић 4-1

Коју средњу школу уписати?

"Коју средњу школу да упишем?"- Питање које мучи сваког осмака. Чека те прва велика одлука која ће ти одредити живот. Можда не делује тако, али сада се налазиш на главној животној раскрсници.

Да би одговорио на ово питање мораш одговорити на више других питања: Који је мој таленат? Које су моје жеље и очекивања? У чему сам најбољи? Шта волим да радим? Да ли сам спреман да то радим целог свог живота? Које су предности, а које мане тог занимања? Да ли желим да студирам? Најважније је да будеш искрен и реалан. Наравно, треба имати циљ и амбицију, али не дозволи да те она угуши, мораш бити свестан својих могућности.

„Божији свет” -Хелена Цуплић 3-2

Свако има своје критеријуме за упис средње школе. Неког занима природа посла, неког количина новца коју би зарадио, неког радно време. Ако желиш да се после завршене средње школе одмах запослиш или сам започнеш свој посао упиши неку стручну средњу школу. Постоји много занимања: кувар, угоститељ, чувар, механичар, правни техничар, пекар, економски техничар, конобар, туристички техничар, козметичар, медицинска сестра, лаборант, грађевински техничар... Али, ако желиш да студираш, можеш да бираш између стручних школа и гимназије. Упис у гимназију носи већи ризик зато што сама гимназија не доноси запослење, али је одлична основа за

факултет. У Јагодини постоје четири средње школе: Гимназија "Светозар Марковић", Економско-трговинска школа "Славка Ђурђевић", Електротехничка и грађевинска школа "Никола Тесла" и Прва техничка школа. Постоје и они који уписују одређену средњу школу због момка или девојке или зато што већина њихових другара њу уписује. То је погрешан начин. Прави пријатељи остају пријатељи и после основне школе, не треба у то сумњати.

„ Моја Црква” - Анита Радичевић 1-3

Сада си збуњен, једно ти причају родитељи, друго наставници, треће другари, а неко други нешто сасвим друго. Сви они то раде из најбољих намера, али прво и најважније је да слушаш оног ко те најбоље познаје- слушај себе. У питању је твој живот и твоја будућност. Не дозволи да када изађеш из школе као формирана личност и одрастао човек, будеш незадовољан собом. Одлучи сада, тако да се у будућности, сваког јутра будиш са осмехом, јер радиш посао који волиш.

*Јована Нићифоровић,
бивши ученик наше школе*

ИНТЕРВЈУ - Наш учитељ...

1. За почетак нам се представите.
Моје име је Раде Мишковић, радим у овој школи као учитељ.

2. Шта сте завршили и које године?

Педагошки Факултет 2008. године и први степен Правног факултета

3. Колико дуго радите у нашој школи?

У овој школи радим од 1995. Године.

4. Зашто сте одабрали баш овај посао?

Зато што је то једно лепо и хумано занимање.

5. Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

Задовољан сам, наши ученици су одлични и веома успешни на такмичењима.

6. Да ли имате неки хоби?

Имам, мој хоби је свирање хармонике.

7. Какав је ваш став према вери?

Верник сам и често посећујем службе Божије у цркви.

8. Да ли сте размишљали да се бавите неким другим послом?

У почетку сам размишљао да се бавим адвокатуром.

9.Шта бисте поручили нашим читаоцима?

Поручио бих да се труде, да добро уче и да одаберу занимање којим ће бити задовољни.

ИНТЕРВЈУ - Наш учитељица...

1.За почетак нам се представите.

Ја сам Радмила Стајић, професор разредне наставе.

2.Шта сте завршили и које године?

Завршила сам Педагошки факултет, 1979.године

3.Колико дуго радите у нашој школи?

У нашој школи радим 27 година.

4.Зашто сте одабрали баш овај посао?

Мајка ми је била просветни радник и имала је велики утицај на мене.

5.Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

Задовољна сам, постизали су одличне резултате на Мислиши и рецитаторским такмичењима.

6.Да ли имате неки хоби?

Хоби су ми читање и штрикање.

7.Какав је ваш став према вери?

Поштујем веру и славим славу.

8.Да ли сте размишљали да се бавите неким другим послом?

Нисам никада.

9. Шта бисте поручили нашим читаоцима?

Препоручила би им да се образују.

ИНТЕРВЈУ - Наш наставник...

1. За почетак нам се представите.

Игор Милановић, наставник физичке културе.

2. Шта сте завршили и које године?

Факултет за Физичку културу у Нишу, 2003. године и добио звање Дипломирани педагог физичке културе.

3. Колико дуго радите у нашој школи?

У ОШ "17. октобар" радим девет година.

4. Зашто сте се определили баш за ту професију?

Као средњошколац слушао сам од старијих да је ДИФ право место за људе ведрог и здравог духа, чврстог карактера, за које је победа одлука и једини исход. Ту су се примали ментално и физички, најјачи и најспретнији, они најбољи, па сам знао да је то факултет баш за мене.

5. Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

Континуирани рад ученика од петог до осмог разреда уз стручну и професионалну помоћ наставника није могао да остане без резултата. Наша школа може да се похвали одличјима у свим спортовима, на свим нивоима такмичења. Као таква даје пример и осталим школама како у општини, тако и у Републици и најбољи је модел како треба радити да би се дошло до врхунских резултата.

6. Да ли имате неки хоби?

Као мали, тренирао сам све што је у то време било у граду: карате, стрељаштво, фудбал, рукомет, одбојку, стони тенис, пливање пет година и ватерполо до пред крај 20. и нешто мало на почетку 21. века. А у међувремену сам пецао, а после почео и да се озбиљно бавим риболовом.

7. Шта бисте поручили нашим читаоцима?

(Кроз смех): Поручио бих нове скије и рукавице, али, хитно, пошто идемо на зимовање!

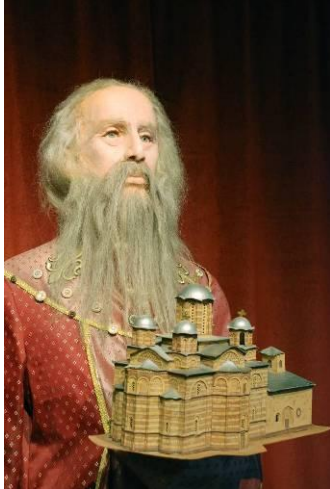
Уз наше ђаке, талентоване спортисте, сигуран сам да нас ове године чека још више пехара, медаља и признања, јер смо, традиционално, из године у годину, све бољи.

Свим ученицима и колегама желим срећну школску славу, Светог Саву.

*Анастасија Станковић
Дуња Димитријевић
Андријана Алексић
8-3*

Свети кнез Лазар

Лазар Хребељановић је био српски кнез са престоницом у Крушевцу. Погинуо је у бици на Косову 1389. године и проглашен је за свеца.

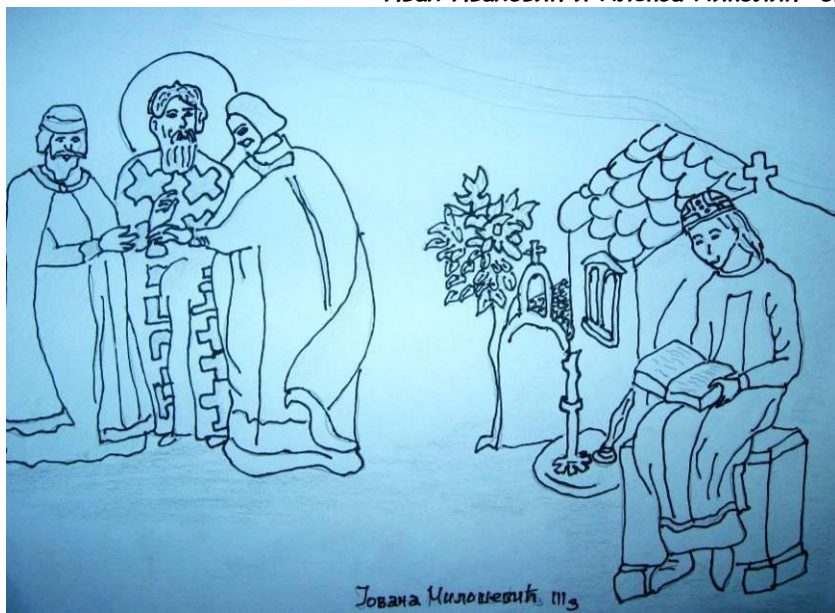
Не зна се тачан датум његовог рођења, али се претпоставља да је то било 1329. године у Трилепцу. Као младић, Лазар је служио на двору цара Душана. Док је био дворски чиновник, Лазар је од цара Душана добио титулу ставиоца и са овом титулом је имао велико учешће у политичком животу царевине. Лазар Хребељановић се 1353. године оженио кћерком великог кнеза Вратка, Милицом, која је потицала из лозе Немањића. Имао је седморо деце, пет кћери и два сина. Након нестанка

царства, после изненадне смрти цара Душана и Уроша Немањића, изумире династија Немањић и српска држава се распада, а кнез Лазар влада Моравом. Победом на Марици 1371. Турцима је био отворен пут за даља освајања српских територија. Уредбама, успостављањем савезничких односа и оружаном борбом са непокорним великанима, кнез Лазар је успео да ојача и територијално прошири своју државу. Са околним великанима основао је неку врсту породичног савеза на чијем је челу био он, а затим његови зетови Вук Бранковић и Ђурађ Страцимировић Балшић. Веран традицији владара на српском престолу, кнез Лазар је тежио да подигне ауторитет цркве и учини је моћном потпором у борби за учвршћење своје власти и одбрану од Турака. Његовим залагањем дошло је до измирења Пећке патријаршије. Привредни и културни напредак државе кнеза Лазара ометан је сталним покушајима Турака да је потчине због

чега је он био усредсређен на војне припреме. Обавештен да ће Турци покушати продор са Косова, средином јуна, кнез Лазар на челу своје војске долази на Косово. Одбио је положај турског вазала. До битке долази на Видовдан, 28. јуна 1389. године. Убијен је султан Мурат, као и кнез Лазар који је у тој бици изгубио живот бранећи српску територију и слободу српског народа. Након битке, Оливера, кћерка кнеза Лазара, дата је Муратовом сину, султану Бајазиту за жену. То је био услов за склапање мира са Турцима и дозволу за пренос моштију кнеза Лазара. После тога, мошти су пренете у његову задужбину, манастир Раваницу. Због надирања Турака и становништво и монаштво је било принуђено да напушта огњишта и светиње, па су се и мошти кнеза Лазара селиле заједно са народом као највећа драгоценост. Његове мошти су тек 1989. године враћене у Раваницу.

Воштана фигура кнеза Лазара налази се у Музеју воштаних фигура у Јагодини, а и главна улица у нашем граду носи његово име.

Иван Ивановић и Алекса Николић 5/3

"Савин завет" - Јована Милошевић 3-3

Камила

Камила припада роду папкара који обухвата две савремене врсте, једногрбе и двогрбе камиле. Насељава пустињска и полупустињска подручја Африке и Азије.

Двогрба камила је нешто виша од 2 метра, а тешка је од 450 до 700 кг. Ноге су веома дуге, а реп се завршава длакавим чуперком. Обе грбе су покривене лугом, меком длаком, углавном браон боје. Разликују се од преживара по томе што немају трећи желудац. Желудац им је вишекоморни и у наборима слузокоже задржавају воду. Камиле могу дуго да издрже без воде, чак и до 12 дана, а могу да попију и до 100 литара воде. Такође, могу дуго да издрже и без хране. У грбама су им смештене масне резерве које касније постепено троше. Сите камиле имају велику грбу, а гладне знатно мању. Камила је прилагођена за живот у сувим пустињским областима, веома је издржљива и јака, па се користи и за ношење товара. Младунац се развија у телу мајке 13

месеци, а мајка увек на свет доноси једног младунца. Храни се лишћем, травом и гранчицама. Може да живи до 50 година.

Женке живе у крду са једним мужјаком, а остали мужјаци живе усамљеничким животом. То је случај и са мушким камилама у јагодинском ЗОО врту, Артуром и Ромеом.

Иван Ивановић и Алекса Николић 5/3

„Мој љубимац” - Ива Стошић 4-4

Манастир Јошаница

Манастир Јошаница припада шумадијској епархији СПЦ и потиче из доба Кнеза Лазара (14. век). Смештен је у клисури истоимене речице, у подножју планине Црни врх, у близини села Јошанички Прњавор, око 10 км од Јагодине. Манастирски храм посвећен је светом Николи.Током свог постојања више пута је рушен и изнова обнављан. Његова историја може се пратити тек од 17. века.Турци Османлије су га спалили крајем 17. века. Великим напорима јермонаха Аксентија Теодоровића, свештеника Јована Поповића и кнезова Добросава и Боска, манастир је обновљен 1786. године. У Време Аустријско - турског рата, Јошаницу су поново спалили Турци , а по завршетку рата, након Свистовског мира 1719 . године , почела је његова обнова.

Манастир је поново страдао током Првог српског устанка. Током Другог српског устанка, у Јошаници су се састали (1815.) кнез Милош и Митрополит београдски Мелентије са великим везиром Марасли Али- пашом ради договора о миру. Због удела у ослободилачким ратовима, кнез Милош је овом манастиру поконио 1832.године три звона. У комплексу манастира посебно место припада породичној гробници кнеза Милоја Теодоровића, војводе левачког, који је предводио устанике јагодинског и беличког краја у оба српска устанка 1804 - 1815. Такође , у манастиру постоји и споменик српским ратницима из ратова 1912 - 1918 . на коме су уклесани стихови Војислава Илића млађег. Регистрован је као културно добро од великог значаја. Фреске и многи архитектонски детаљи откривени су и заштићени током конзерватско - рестаураторских радова, 1968 - 1970 .

Вук Илић 5-3

„Недеља ја празник“ - Борис Грубанов 4-1

Незаборавно путовање

Путовање у Немачку са породицом је нешто што никада нећу заборавити. Путовали смо авионом. Авион је био огроман. Док смо летели, кроз прозор сам гледао светла великих градова. Када смо стигли у Минхен, возили смо се метроом до хотела. Вожња метроом је била брза и узбудљива. У Минихену постоји "Олимпија парк" и у њему торањ висок 181м, који сам са породицом посетио. Поглед са њега обухвата природу и све паркове, заправо, читав град. Разгледали смо водени свет, разне врсте риба, видели смо и ајкулу која је изгледала веома опасно, а око нас су били акваријуми пуни најразличитијих риба. Били смо и у зоо-врту и видели скоро све животиње овог света, али највише су ми се допали лемури. Били су тако мали и слатки, непрестано су се верали по дрвећу и скакали. Видео сам и моју омиљену животињу, белог тигра. Имао је велике и оштре зубе и црне шаре. Био сам јако тужан када је дошао дан повратка кући, али оно што сам видео никада нећу заборавити. Најлепша породична слика забележена у мом срцу је слика са овог незаборавног путовања.

Драган Марковић 5-3

Догађај који ћу памтити

У животу нам се дешавају лепе и ружне ствари, углавном памтимо оне најлепше и о њима радо причамо, јер не желимо да их заборавимо. Догађај који никада нећу заборавити који је успомена на моју прабаку, Љубинку, догодио се на Божић. Била сам у другом разреду. Сећам се, дубок снег, мраз, пут клизав, сија као огледало, али то није спречавало мог тату да вози лагано до свог обожаваног села. У том месту он је проводио најлепше дане детињства, код баке и деке. То село сам и ја заволела. Божић је велики празник, желели смо да их

обрадујемо поклонима и пробамо хрскаву кожицу божићњара. Претходних година тата је био положајник, али те године бака је изабрала мене. Насмејана, са сузом радосницом у оку, загрлила ме је и увела у кућу. Дала ми је грану храста посадила ме на трножац поред шпорета где је пуцкетала ватра. Огрнула ме је шареним ћилимом и учила ме како се чара ватра. У том тренутку цела соба је величанствено засијала. Варнице су летеле околу као да се звездано небо спустило у бакину кућу. Сва важна, ређала сам баки најлепше жеље. Било је ту и лепих жеља за њену шарену краву Ружу, беле овчице, распеваног петла и лајавог Џекија. Била сам поносна, јер сам са пуно љубави благосиљала бакину кућу. После тога, цела породица је ушла у кућу и настала је права гозба. Заувек ћу се сећати бакиних нежних речи и топлине њеног дома. Сваког наредног Божића трудили смо се да имамо исте ритуале, али фалило нам је присуство баке. Трудили смо се да причом оживимо сећање на њу. Зато сваки Божић дочекујем са узбуђењем, радошћу и једном сузицом у оку.

Мајда Радовановић 5-2

Сећање (посвећено бака Јагоди)

Почињем да се мењам и често мислим на мени драге људе. Била је прави анђео. Њене очи су биле пуне доброте. Чиниле су дасваки тренутак буде посебан. Поред ње сам одрастао. Слушао најлепше приче из њеног детињства. Својим милим гласом уливала је поверење. Научила ме је да волим цвеће, а највише њене омиљене, црвене лале. У пролеће ми је увек доносила прве трешње.

Изгубио сам своју бака Јгоду, свог анђела. Она ће бити вечно у мом сећању. Она и црвене лале.

Душан Јанковић 6/3

Пливање

Милорад Чавић – наш најуспешнији пливач

Један од најпопуларнијих спортова данашњице, у коме подједнако учествују и мушкарци и жене, је свакако пливање.

То је спорт у коме резултат зависи само и искључиво од вас, у коме нема ослањања на тим или екипу. Чак и у дисциплини „штафете“, важно је да дате све од себе, како би резултат био најбољи.

Пливање вам пружа велики избор дисциплина и зависи од стилова и дужине стазе-трке. Најпопуларнији су слободни стил и леђно, а најтежи су лептир и они на 100м. Овај спорт тражи пуно одрицања, пуно жртвовања. Таленат је овде споредна ствар, упорност је најважнија. Уколико имате жељу да будете врхунски пливач, потребно је да све своје слободно време посветите тренинзима снаге и технике. Морате да водите рачуна

о томе коју врсту хране једете, колико спавате, а најбитније је да не запоставите школу.

Само образован човек може да буде и врхунски спортиста. Кад све ово сагледате, вероватно помислите да је то много обавеза, рада и одрицања и у праву сте. Али, нема лепшег осећаја него кад се ваше име појави на екрану поред неке од медаља.

Зато, којим год спортом да се бавите, дајте све од себе, уложите труд и напор и верујте ми - испалтиће се. Бићете здрави, насмејани и испуњени, јер сте испунили своје снове.

Николија Милановић 7-2

„Господ Исус Христос“ - Вида Јовановић 2-3

Харфа

Представљамо вам харфу, најсложенији савремени музички инструмент, који по музичкој подели инструмената спада у жичане инструменте који звук производе трзањем жица. Примитивни облик овог инструмента у виду лука са растегнутим жицама, постојао је још у доба старих народа Грка и Египћана. Харфа је имала велики историјски развој тако да је сада познајемо као инструмент код ког су жице разапете у великом тространом оквиру, који чине усправни стуб на постољу, укосо постављен широки резонатор и на горњој страни карактеристично извијен „врат“ инструмента.

У постољу се налази седам педала које преко полуга у стубу делују на механизам покретних точкића на врату штимујући жице, тако што скраћују или продужавају њихову дужину. Са својих 46 до 48 жица има тонски распон од шест октава. Жице се трзају прстима обе руке, резонатор се наслања на десно раме свирача и обе ноге управљају педалама. Зарад бољег сналажења међу великим бројем жица, свака Ц-жица (до) је црвена, а свака Ф-жица (фа) је црна или плава. Звук харфе је веома пријатан, али нема снагу и продорност, тако да харфа и њен звук највише долазе до изражаја у соло наступима или

солистичким епизодама у оркестру. Она се често може наћи као пратња другом инструменту или гласу.

Данашња харфа је производ дугог историјског развоја. Њени најстарији преци, у виду лука са затегнутим жицама, су међу најстаријим музичким инструментима уопште. Античке културе у разним деловима света познају бројне инструменте харфног типа, а и у средњем веку они су врло омиљени и распрострањени, нарочито као пратња певању. У 18. веку је укус рококоа утицао на спољни изглед харфе, који је и данас често китњаст по угледу на старе градитеље, а у то време, упркос још знатним техничким ограничностима, настају већ и солистичке и концертантне композиције намењене овом инструменту. Ипак је тек у 19. веку, усавршавањем педалног механизма, харфа дошла до изражаја, а таква се и до данас одржала без већих измена.

У оркестру се углавном налази једна харфа, мада у оркестрима троструког или четвороструког састава постоје најчешће две харфе. Звук харфе је богат и племенит, али невелике снаге и продорности, тако да долази до изражаја најбоље у солистичком извођењу или соло - епизодама у оркестру.

Милица Јаковљевић 7-2

Обећање Светом Сави...

Свети Сава је рођен у 12.веку. Његово име по рођењу било је Растко. Његов отац је био велики жупан Стефан Немања. Свети Сава је био први српски просветитељ и архиепископ. Отварао је прве српске школе, цркве, болнице како би олакшао живот људима. Кад одем у цркву, често се у молитвама обраћам Светом Сави и обећавам му да ћу бити честита, добра и племенита, да ћу следити пут истине и правде, пут знања, као што је и он то радио. Трудићу се да одржим српску веру и традицију, помагаћу људима колико год је то у мојој моћи и према свему ћу се односити с поштовањем, следићу пут и неговати дух светосавља.

Миљана Младеновић 5-1

Милица Станојевић 1-1

Матија Дамјановић 1-2

Свети Сава је био први српски просветитељ. Био је веома хуман, брижан, милостив и паметан. Он је направио прве школе и због тога га данас славио као школску славу. Поносно дајем обећање Светом Сави да ћу да наставим да се школујем и да очувам српско писмо ћирилицу. Обећавам да ћу својевољно бранити и штитити домовину. Свима обећавам да ћу поштовати старије, да ћу са својим другарицама и друговима развијати добре међуљудске односе. Помагаћу старијим и беспомоћним људима. Свима породица треба да буде на првом месту, јер је она стуб сваког народа, па и српског. Обећавам Светом Сави да ћу се трудити да све ово што сам навела спроведем у дело.

Јована Јовановић 5-1

„Божији свет“ - Николић Нина 1-1

Свети Сава је подизао прве школе и био је први српски просветитељ. Он је најмлађи син Стефана Немање, великог српског владара. Свети Сава није желео богатство и славу, већ је побегао од куће и замонашио се.

Светом Сави сам обећао да ћу се образовати и усавршавати своје знање до највишег могућег нивоа. Обећао сам му да ћу неговати и чувати своју веру, редовно ићи у цркву, да ћу се причешћивати сваком приликом и да ћу се увек молити. Да ћу Волећу и поштоваћу све људе на свету. Обећао сам му, пре свега, да ћу бити добар и поштен човек.

Светог Саву славе све школе у Србији као знак сећања на тог великог и племенитог човека.

Лазар Павићевић 5-1

„Дух Божији“ - Јана Ђорђевић 4-4

Ти, Саво, који си ширио српско писмо и лечио народ, који си ширио православље, буди сигуран да ћу чувати и бранити то што си створио. Где год будем, бранићу и нећу дати

да лоше причају о нашој отаџбини Србији. Борићу се за право свог народа и бићу праведан према свима. Нећу дати да каљају углед наше цркве и вере. Увек ћу чувати у свом срцу имена српских јунака. Српско писмо ћу употрбљавати с поносом и нећу дати да га затру неки љубоморни људи. Колико год могу, трудићу се да ширим светосавље. Обећавам ти, Саво, светитељу и учитељу наш!

Данило Тршчевић 5-1

Стефан Ђорђевић 3-5

Миња Николић 4-3

Марија Стевановић 4-4

Алекса Јовановић 4-1

Сташа М. 1-1

Јовановић Кристина 2-3

Андреја Трајковић 2-3

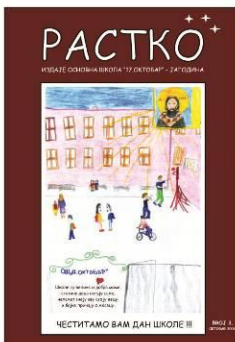
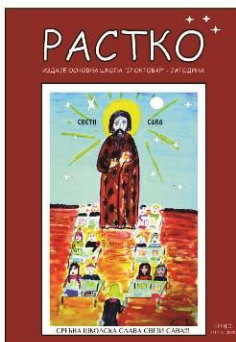
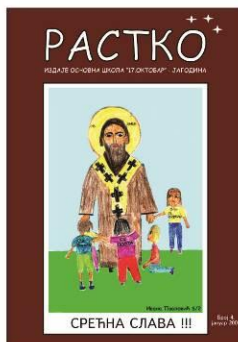
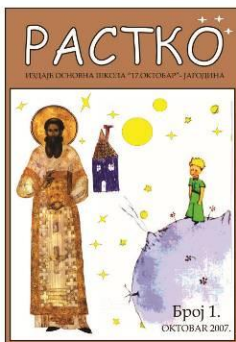
Љубица Симоновић 2-3

овако смо ми расли ...

ТРОПАР СВЕТОМ САВИ

глас 3.

Пута што у живот води наставник и првопрестолник
и учитељ био си. Јер најпре дошавши , Светитељу Саво,
отаџбину своју просветио си, и препородивши је
Духом Светим, ко дрвета у маслинова у диховном рају
расадио си чеда своја освећена. Зато као једнака
апостолима и светитељима поштујући Тебе ми Те молимо :
моли Христа Бога , да нам дарује велику милост.

Срећна нам слава !!!

и растемо ...
слава Богу и Светом Сави...

РАСТКО
Издаје: Основна Школа "17. Октобар" - Јагодина

Како си њиште прочиташ,
топлико си живота проживеш.

ЧЕСТИТАМО ВАМ ДАН ШКОЛЕ! Број 5
септембар 2011

РАСТКО
Издаје: Основна Школа "17. Октобар" - Јагодина

СРЕЋНО САЉА ШКОЛАЦИ!!! Број 6
јуни 2011

РАСТКО
Издаје: Основна Школа "17. Октобар" - Јагодина

ЧЕСТИТАМО ВАМ ДАН ШКОЛЕ! Број 7
мај 2011

РАСТКО
Издаје: Основна Школа "17. Октобар" - Јагодина

Број 8
април 2011

РАСТКО
Издаје: Основна Школа "17. Октобар" - Јагодина

У ПОЧЕТКУ БИШЕ РЕЧ ...

СВАКА РЕПУБЛИКА И УЧЕНИЦИМА ЧЕСТИТАМО АЛИ ШКОЛАМ,
СРЕЋНО НАМ БИЛО!!!

Растко 9, 9
септембар 2011

РАСТКО

10
април 2011

РАСТКО
Издаје: Основна Школа "17. Октобар" - Јагодина

"Висока школа" - Јагодина Број 11
април 2011

РАСТКО
Издаје: Основна Школа "17. Октобар" - Јагодина

БРОЈ 12
Јануар 2013

"Замислите Светог Саву" - АНА ТУТ

РАСТКО
Издаје: Основна Школа "17. Октобар" - Јагодина

1700. година - Миланског едикта Број 13
септембар 2011